

2008. április 10., csütörtök

A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program félidős értékelése

P6_TA(2008)0122

Az Európai Parlament 2008. április 10-i állásfoglalása a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program félidős értékeléséről (2007/2204(INI))

(2009/C 247 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a tengeri környezet védelmére és megőrzésére vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2006. november 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározására vonatkozó európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a tengervédelmi stratégiáról szóló irányelv) irányuló javaslatáról szóló, 2006. november 14-i, első olvasatbeli álláspontjára ⁽³⁾,
- tekintettel a természeti erőforrások fenntartható használatára vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2007. április 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a városi környezetre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2006. szeptember 26-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a talajvédelemre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2007. november 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a talajvédelem kereteinek meghatározására, valamint a 2004/35/EK irányelv módosítására vonatkozó európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló, 2007. november 14-i álláspontjára ⁽⁷⁾,
- tekintettel levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2006. szeptember 26-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a környezeti levegő minőségére és a „Tisztább levegőt Európának” elnevezésű programra vonatkozó európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló, 2006. szeptember 26-i álláspontjára ⁽⁹⁾,
- tekintettel a hulladékok újrafeldolgozására vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2007. február 13-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a hulladékokra vonatkozó európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló, 2007. február 13-i álláspontjára ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározására vonatkozó európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló, 2007. október 23-i álláspontjára ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽²⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 131. o.

⁽³⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 86. o.

⁽⁴⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 660. o.

⁽⁵⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 182. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0504.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0509.

⁽⁸⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 176. o.

⁽⁹⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 102. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 168. o.

⁽¹¹⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 135. o.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0444.

2008. április 10., csütörtök

- tekintettel a peszticidek fenntartható használatára vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2007. október 24-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozatalára vonatkozó európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2007. október 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0074/2008),

A. mivel Európa egyelőre még nem lépett a valóban fenntartható fejlődéshez vezető útra;

B. mivel a Bizottság elismeri, hogy csak korlátozott előrehaladás történt a környezetvédelmi szempontok más politikai területekre történő beépítésével kapcsolatos alapvető kérdések és a közösségi jogszabályok betartatásának javítása terén;

C. mivel a Bizottság rámutat arra, hogy számos környezeti nyomás valójában növekszik: az üvegházhatást okozó gázok világszintű kibocsátása nő, a biológiai sokféleség csökkenése gyorsul, a szennyezés továbbra is komoly hatást gyakorol a közegészségre, az EU-n belül keletkező hulladék mennyisége folyamatosan nő, és ökológiai lábnyomunk egyre nagyobb; mivel ez komoly kérdéseket vet fel más fő EU-politikák környezetvédelmi szempontból nemkívánatos hatásaival kapcsolatban;

D. mivel nem valószínű, hogy a fenntartható fejlődés valaha is megvalósul, amíg a környezetvédelmi szempontokat az összes fő politikai területbe teljes körűen be nem építik;

E. mivel a tiszta és egészséges környezet elengedhetetlen az emberi jóléthez és a megfelelő szociális feltételek megteremtéséhez;

F. mivel egy jól megtervezett környezetvédelmi politika egyéb célkitűzések megvalósításához is hozzájárulhat, így például a versenyképesség fokozásához, a gazdasági növekedés ösztönzéséhez, a munkahelyteremtés és az innováció kibővítéséhez és új, biztonságos technológiák kifejlesztése révén a tudományos előrehaladáshoz;

1. sajnálatosnak tartja, hogy a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program félidős értékelése közel egy éve késik, és hogy az Európai Unió általában véve nem időben hozza meg a cselekvési programban előirányzott intézkedéseket, ellentétben a Bizottság saját félidős értékelésében rögzítettekkel; emlékeztet arra, hogy elődjével szemben a hatodik környezetvédelmi cselekvési programot a Szerződés 251. cikkének megfelelően együttdöntési eljárás szerint fogadták el; felhívja az Uniót, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt a hatodik környezetvédelmi cselekvési programban elfogadott célkitűzések megvalósítása érdekében, hiszen e területen a kudarc aláásná az Unió hitelességét többek között a környezet helyzete miatt aggóató állampolgárok szemében;

2. megjegyzi, hogy a tematikus stratégiák új eljárási eszközként történő alkalmazása növelte a jogalkotást előkészítő folyamat jelentőségét és további lehetőséget teremtett az érdekeltek bevonására, valamint az EU jogalkotási politikájának fokozottabb stratégiai megközelítésére; ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tematikus stratégiák emellett meghosszabbították a környezeti politikát kialakító folyamatot a konkrét politikai javaslatok megfogalmazásának és az ebből következő intézkedések elfogadásának elhalasztásával;

3. tekintettel a környezetvédelmi politika ipari vonatkozású jelentőségére, valamint arra, hogy azt általában véve a helyi hatóságok hajtják végre, úgy véli, hogy a jogszabályok kidolgozásakor mindezt figyelembe kell venni, illetve az ipar, a kisvállalkozások és a helyi hatóságok véleményét az illetékes egyeztető bizottságokban képviselni kell és meg kell hallgatni;

4. nélkülözhetetlennek tartja a hatodik környezetvédelmi cselekvési program, mint az EU fenntartható fejlődési stratégiájának környezetvédelmi dimenziója helyzetének megerősítését;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0467.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0445.

2008. április 10., csütörtök

5. úgy véli, hogy az EU-n belül világosan el kell különíteni és meg kell határozni a hatásköröket, valamint rámutat, hogy a Bizottság félidős értékelése zavartságról és belső bizonytalanságról tanúskodik a Bizottság és a tagállamok hatáskörei tekintetében; rámutat, hogy mindegyik fél hatásköreinek korlátait és konkrét felelősségeit világosan meg kell állapítani és ki kell jelölni annak érdekében, hogy továbbra is teljesüljenek a feladatok;

6. rámutat arra, hogy a tematikus stratégiák nem hasznosak, amennyiben időzítésük egybeesik a nagy jogalkotási dossziékkal, mivel vagy a vonatkozó jogalkotási dokumentum megjelenése előtt vagy önmagukban bizonyulnak hasznosnak;

7. hangsúlyozza, hogy közvetlen kapcsolat van az emberi környezet milyensége és az ember egészségi állapota között; felhívja a Bizottságot, hogy az egészségügyi szempontok valamennyi szakpolitikai területen történő figyelembevétele céljából készítsen tanulmányokat, amelyek kimutatják a környezet minőségének, illetve az emberek egészségi állapotának megváltozása közötti okozati összefüggést;

Tematikus stratégiák

8. úgy véli, hogy az EU következetesen lépett fel a hatodik környezetvédelmi cselekvési programban foglalt éghajlat-diplomáciai célkitűzések elérése érdekében; emlékeztet azonban arra, hogy az éghajlatváltozás megállítására irányuló célkitűzések és kiemelt intézkedések tekintetében az EU-nak nem sikerült valamennyi kötelezettségvállalását teljesíteni; rendkívül aggasztónak találja a közlekedésből származó kibocsátás növekedését és az energiahatékonyság fokozására alkalmazott intézkedések lassú hatását; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy nyújtson be mennyiségileg meghatározott környezetvédelmi célkitűzéseket tartalmazó közleményt a fenntartható közlekedési rendszerre vonatkozóan; elvárja a tagállamoktól, hogy az üvegházhatást okozó gázok tekintetében 2012-re érjék el a Kiotói Jegyzőkönyvben az egyes tagállamok számára meghatározott kibocsátáscsökkentési célkitűzéseiket;

9. sajnálatosnak tartja, hogy a biológiai sokszínűség csökkenésének feltartóztatására irányuló célkitűzések látszólag 2010-ig nem valósulnak meg, valamint hogy a tengeri környezet és a talaj védelme érdekében javasolt stratégiák 2012-ig nem hoznak kézzelfogható környezeti eredményeket; megjegyzi, hogy nagyobb erőfeszítésre van szükség a biológiai sokféleségre vonatkozó politika más politikai területekbe történő integrálásának támogatása érdekében; felhívja a figyelmet a Natura 2000 és más, szorosan kapcsolódó, prioritásként kezelt célkitűzések költségei megfelelő fedezésének szükségességére;

10. úgy véli, hogy a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), valamint az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ előrelépésnek tekinthető az emberre és a környezetre ható veszélyek csökkentése felé a vegyi anyagok tekintetében, ám még bizonyítania kell, hogy ezt jelentős hatékonysággal fogja tenni, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a rendelet nem minden szempontból egyezik a hatodik környezetvédelmi cselekvési programban elfogadott célkitűzésekkel; sajnálatosnak tartja, hogy a peszticidek fenntartható használatáról szóló tematikus stratégia jelentősen késik, és hogy a levegőminőség és a városi környezet javítása, valamint a zaj csökkentése érdekében tett lépések messze nem felelnek meg a környezetvédelmi cselekvési program célkitűzéseinek; kéri a Bizottságot, hogy mihamarabb nyújtsa be az átdolgozott nemzeti kibocsátási határértékekről szóló irányelv⁽²⁾ irányuló javaslatot; szükségesnek tartja a környezeti zajról szóló irányelv⁽³⁾ teljes körű alkalmazásának biztosítását;

11. tekintettel a beltéri levegő minőségének egészségre gyakorolt hatásaira, sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az Egészségügyi Világszervezet által a beltéri levegő minősége terén végzett munkát, és kéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő konkrét jogalkotási intézkedéseket a beltéri levegő vonatkozásában.

12. megállapítja, hogy a hatodik környezetvédelmi cselekvési programban foglalt egyedi vízvédelmi célkitűzések vonatkozásában nincsenek jelentős hiányosságok; felhívja ugyanakkor a Bizottságot, hogy biztosítsa a vízügyi keretirányelv⁽⁴⁾ maradéktalan végrehajtását, és értékelje újra az EU vízvédelmi kötelezettségeinek a többi politikába történő bevonását; emellett sürgeti a Bizottságot, hogy mihamarabb terjesszen elő irányelvjavaslatot a mezőgazdasági foszforterhelés, illetve a mosó- és tisztítószerekről szóló, 2004. március 31-i 648/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ 16. cikke szerint a mosó- és tisztítószerekből eredő foszforterhelés csökkentése tárgyában;

(1) HL L 396., 2006.12.30., 1. o. A legutóbb az 1354/2007/EK tanácsi rendelettel (HL L 304., 2007.11.22., 1. o.) módosított rendelet.

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2001/81/EK irányelve (2001. október 23.) az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről (HL L 309., 2001.11.27., 22. o.).

(3) HL L 189., 2002.7.18., 12. o.

(4) HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A legutóbb a 2008/32/EK irányelvvél (HL L 81., 2008.3.20., 60. o.) módosított irányelv.

(5) HL L 104., 2004.4.8., 1. o.

2008. április 10., csütörtök

13. ismételten hangsúlyozza, hogy új vízügyi politikára van szükség, amely a takarékosagra és a fenntartható vízkészlet-gazdálkodásra koncentrálna;

14. sajnálatosnak tartja, hogy a természeti erőforrásokra és a hulladékokra vonatkozó tematikus stratégia felhívította a hatodik környezetvédelmi cselekvési program célkitűzéseit; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem foglalmaztak meg uniós szintű konkrét célkitűzéseket a gazdasági növekedés és az erőforrás-felhasználás szétválasztása érdekében, egy fenntartható termelési és fogyasztási modell felé fordulva; egyetért azzal, hogy a biohulladék vonatkozásában további lépésekre van szükség a hulladéklerakóktól való eltérítésre ösztönzés érdekében és a legjobb – például az éghajlatváltozás mérséklésén alapuló – kezelési alternatívák követése biztosításához; tovább támogatja a hulladékkezelés környezetbarát formáit és intézkedéseket ösztönöz a hulladéknak a lerakókban történő és környezetszennyező elhelyezésének komolyabb szankcionálására;

15. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadják el az összes intézkedést, hogy a természeti erőforrások ésszerű és hatékony módon kerüljenek felhasználásra, a biológiai sokféleség veszélyeztetése nélkül;

A hatályos jogszabályok végrehajtása és érvényesítése

16. emlékeztet arra, hogy a hatályos jogszabályok teljes körű és helyes végrehajtása elsődleges fontosságú, és úgy véli, hogy a kötelező érvényű jogszabályok továbbra is központi helyet foglalnak el a környezeti kihívások kezelésében; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a Szerződés öreként végzett tevékenységeit; ezért kéri az EU költségvetési hatóságát is, hogy lássák el a Bizottságot minden szükséges pénzügyi és emberi erőforrással annak érdekében, hogy biztosítsák a hatályos jogszabályok végrehajtásának és érvényesítésének lehető leghatékonyabb figyelemmel kísérését valamennyi tagállamban;

17. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Közösség környezetvédelmi jogszabályait hatékonyan és pontosan végrehajtsák, és különleges támogató intézkedések elfogadását javasolja azon régiók megsegítése érdekében, amelyek nehézségekbe ütköznek a közösségi vívmányok e tekintetben történő végrehajtása során; ösztönzi a tagállamok hatóságait, hogy készítsenek átültetési stratégiákat annak érdekében, hogy egyértelműen meghatározhatók legyenek a nemzeti, regionális és helyi hatóságok kötelezettségei és szerepe a közösségi környezetvédelmi jogszabályok helyes átültetésével és végrehajtásával kapcsolatban;

18. aggodalmát fejezi ki a közös rendeletek csökkentését és gyengítését, vagy akár önkéntes megállapodásokkal vagy egyéb nem kötelező erejű jogi aktusokkal történő felváltását célzó, minden irányból érkező javaslatok miatt; ezért megismétli, hogy a jobb szabályozásnak egyértelmű és átlátható, az elfogadott célkitűzésekhez és a kapcsolódó jogalkotási alapozott szabályokra és szabványokra, valamint ezek eredményesebb érvényesítésére kell összpontosítani;

19. helyesli a környezeti jogszabályok nemzeti szintű érvényesítésének az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés javítása és a szankciókat előíró jog harmonizálása révén történő erősítésére irányuló bizottsági javaslatot; megjegyzi, hogy a szankciókat előíró jogszabályok megelőző jellege hozzájárul a környezetvédelem fokozottabb érvényesítéséhez;

20. uniós környezetpolitikák kialakítására és felülvizsgálatára szólít fel annak érdekében, hogy az eszközök leírása helyett inkább a célok kitűzésére kerüljön a hangsúly, ami lehetővé teszi a tagállamok és a gazdálkodók számára, hogy megtalálják a leghatékonyabb eszközöket a kívánt célok eléréséhez;

Természet, biológiai sokféleség és éghajlatváltozás

21. úgy véli, hogy a Bizottságnak biztosítania kell a madarokról és az élőhelyekről szóló irányelvek maradéktalan végrehajtását; kellő tekintettel a szubszidiaritás elvére azt ajánlja, hogy hozzanak adóügyi intézkedéseket a legjobb gyakorlatok terjesztése, valamint a szennyezést előidéző tevékenységek folytatásától való elrettentés érdekében;

22. felhívja azonban a Bizottság figyelmét arra, hogy a büntetőjogi következmények kilátásba helyezése nem minden esetben elegendő az illegális és egyben környezetszennyező magatartás megelőzéséhez; ezért hangsúlyozza a büntetőjog szerinti utólagos szankciók fontosságát, különösen a veszélyes hulladékok másik ország területén végzett illegális lerakása esetén;

2008. április 10., csütörtök

Környezeti ösztönzők és a környezetre nézve káros támogatások reformja

23. üdvözlöi a Bizottság környezetvédelmi és a kapcsolódó politikai célokat szolgáló piaci alapú eszközökről szóló zöld könyvét; úgy véli, hogy a piaci alapú eszközök szélesebb körű alkalmazására van szükség, figyelembe véve minden termelési és elosztási folyamat környezeti hatását és a fogyasztási szokásokat;

24. véleménye szerint az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere a kibocsátási egységek túlzottan nagyvonalú kiosztása miatt eddig nem eredményezte a CO₂-kibocsátás csökkenését; rámutat arra, hogy az EU arra vállalt kötelezettséget, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását az 1990-es szinthez képest 20 %-kal csökkenti 2020-ig; ragaszkodik ahhoz, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének a 2012 utáni időszakban elegendően szigorú felső korlátot, a teljes mennyiség árverésen történő értékesítését, valamint az igazolt kibocsátáscsökkentésekre (CER) és a kibocsátáscsökkentési egységekre (ERU) vonatkozó mennyiségi és minőségi korlátokat kell alkalmaznia;

25. megjegyzi azonban, hogy a öko-adózás szerepe továbbra is csekély és nem mutat emelkedő tendenciát; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a környezetvédelmi adóreform terén, amely többek között az adóterhet a jólétre káros (pl. a munkaerőre kivetett) adókról a jólétt támogató (pl. a környezetre káros tevékenységekre, mint pl. erőforrás-felhasználásra vagy szennyezésre kivetett) adókra helyezi át; rámutat arra, hogy az adózás terén való egyhangú döntésre vonatkozó követelmény ellenére a szerződéses lehetőséget nyújtanak a megerősített együttműködésre, és felhívja a figyelmet a nyílt koordinációs módszerre;

26. tudomásul veszi a környezetre nézve káros támogatások megszüntetésére irányuló igyekezetet; elfogadhatatlannak tartja ugyanakkor, hogy a közeljövőben nem várhatók konkrét lépések a környezetre nézve káros támogatások reformja irányában, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy 2008 végéig terjesszen elő konkrét javaslatokat az összes, környezetvédelmi szempontból káros támogatásnak a következő öt évben történő fokozatos megszüntetésére;

A környezeti politika integrációja, nemzetközi együttműködés és innovációs ösztönzők

27. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a környezeti politika valamennyi uniós politikai döntéshozatalba történő erősebb és egységesebb beillesztését; az egészségügyi szempontok valamennyi szakpolitikai területen történő figyelembevételére vonatkozó, az Európai Unió által meghirdetett megközelítés végrehajtásának céljából arra szólít fel, hogy a környezetvédelmi és egészségvédelmi szempontokat az összes szakpolitikába építsék be, és ebbe a régiókat és a városokat is vonják be; sajnálkozik e szempontoknak a különböző környezetvédelmi jogi keretekbe és az új jogszabályok előkészítésébe történő integrációjának hiánya miatt, valamint a környezetvédelmen kívül egyéb elsődleges célt kitűző jogszabályokba történő integrálásának hiánya miatt;

28. úgy véli, hogy kötelező erejű ágazati célkitűzések és ütemtervek kidolgozására van szükség annak érdekében, hogy a környezeti megfontolások egyéb gazdasági ágazatokba történő bevonása konkrét eredményeket hozzon; hangsúlyozza ugyanakkor az egyes ipari ágazatok gazdasági szereplőinek felelősségét az éghajlat- és energiapolitika terén a hosszú távú eredmények elérésével kapcsolatban;

29. hangsúlyozza az alapvető kapcsolatot a hatékony környezetvédelmi politika és az életszínvonal javulása között, és e tekintetben hangsúlyozza a regionális dimenzió fontosságát a hatodik környezetvédelmi cselekvési program végrehajtásában, különösen az éghajlatváltozás hatásait enyhítő és az ahhoz való alkalmazkodást elősegítő cselekvések terén; hangsúlyozza a hatodik környezetvédelmi cselekvési program célkitűzéseinek és végrehajtási eljárásának ismertetését ösztönző kampány fontosságát;

30. hangsúlyozza, hogy a regionális fejlesztési programokban figyelembe kell venni a Natura 2000 programot annak érdekében, hogy összeegyeztethető legyen az európai biológiai sokféleség védelmének elve és az életminőség fejlesztése és javítása; véleménye szerint e tekintetben széles körű tájékoztatási és a bevált gyakorlatokat népszerűsítő kampányt kell indítani annak szemléltetésére, hogy e két, egymásnak látszólag ellentmondó cél összeegyeztethető;

2008. április 10., csütörtök

31. hangsúlyozza, hogy a regionális és helyi szereplők összehangoltabb hálózatára van szükség a bevált gyakorlatok kevésbé fejlett régiók számára történő továbbadása és megvalósítása érdekében; támogatja – különösen a határokon átnyúló szennyezés megelőzése céljából – a határokon átnyúló környezetvédelmi együttműködés előmozdítását mind a tagállamok között, mind az Európai Unióval szomszédos országokkal és régiókkal, például a fekete-tengeri, a balti-tengeri és a mediterrán régiókkal;

32. aggodalmát fejezi ki a különböző független tanulmányok ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ azon megállapításaival kapcsolatban, amelyek szerint a Bizottság hatásvizsgálatokra vonatkozó iránymutatásait a bizottsági főigazgatóságok nem tartják teljesen tiszteletben, a gazdasági hatások értékelése és számszerűsítése nagyobb hangsúlyt kap a környezeti, társadalmi és nemzetközi hatásokkal szemben, a jogalkotás költségeit jelentősen nagyobb mértékben vetik vizsgálat alá, mint annak előnyeit és a rövid távú megfontolások háttérbe szorítják a hosszú távú megfontolásokat; úgy véli, hogy az ilyen kiegyensúlyozatlan hatásvizsgálatok káros hatást gyakorolnak magára a környezetvédelmi politikára és annak más uniós szakpolitikákba történő beillesztésére; felhívja a Bizottságot, hogy lépjen fel az ilyen ismétlődő hiányosságok orvoslása érdekében;

33. elismerését fejezi ki a Bizottságnak a környezeti politika nemzetközi dimenziójának fokozása iránti erős elkötelezettsége miatt; szükségesnek tartja a környezeti politika valamennyi uniós külső fellépésbe történő integrálásának biztosítását és a nemzetközi környezetvédelmi irányítás javítását; bátorítja az EU-t, hogy például a technológia fejlődő országoknak történő átadásával és a legjobb gyakorlat velük folytatott cseréjével folytassa az ambiciózus környezetvédelmi politika és követelmények terjesztését;

34. hangsúlyozza, hogy az „éghajlati diplomáciát” nagyobb intenzitással és következetességgel kell előmozdítani az EU olyan államokkal meglévő kereskedelmi kapcsolataiban, amelyeket nem kötnek többoldalú környezetvédelmi megállapodások, ide tartozik például az Egyesült Államok, Kína és India, amely országok – különböző okok miatt – nem hajtják végre a Kiotói Jegyzőkönyvet; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy a rendelkezésre álló mechanizmusok révén segítsen a fejlődő országoknak a fenntartható és hatékony technológiák telepítésében;

35. javasolja, hogy a WTO egészüljön ki egy fenntarthatósági záradékkal, amely megfogalmazza a környezetpolitika alapelveit – mint például az elővigyázatosság elvét és a szennyező fizet elvet –, amelyek fényében a kereskedelmi intézkedések értékelhetők annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelmi szabályok ne hátráltassák a környezetvédelmet, és hogy a környezetvédelmi szabályozást ne protekcionista célokra használják;

36. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kétoldalú és regionális kereskedelmi megállapodásokon keresztül foglalkozzanak a közvetlen környezeti előnyökkel járó kereskedelmi kötelezettségvállalásokkal; úgy véli, hogy az EU-nak a tagállamokkal együtt fokoznia kell a fellendülőben lévő gazdaságokkal folytatott párbeszédet annak érdekében, hogy a párbeszéd a kölcsönösen aggályos területeken – mint például az éghajlatváltozás, a hulladékgazdálkodás és az illegális kitermelés – közös programok végrehajtásához vezessen; támogatja a Bizottságnak egy, a civil társadalom részvételére nyitott és erőteljes éghajlatváltozási összetevővel rendelkező Fenntartható Fejlesztési Fórum létrehozására irányuló javaslatát minden egyes kereskedelmi megállapodásban, és felszólít arra, hogy ezt hajtsák végre a jelenlegi tárgyalásokon;

37. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az innováció és az új technológiák kiaknázásának pragmatikusabb és horizontális megközelítését valamennyi uniós politikában annak érdekében, hogy e tényezők kulcsszerepet játsszanak a környezet megőrzésének erősítésében; hangsúlyozza, hogy az EU-nak „top runner” megközelítést, egy kidolgozás alatt álló, ambiciózusabb eszközt kell a termelési és fogyasztási szokások javítására haladéktalanul bevezetnie annak biztosítása érdekében, hogy a jövőben az uniós piacon minden terméket a fenntarthatóság kritériumának megfelelően tervezzenek, állítsanak elő és használjanak fel;

38. emlékeztet arra, hogy az innovatív, környezetbarát technológiákba, valamint a környezettudatos tervezésébe, az energia-végfelhasználás hatékonyságába és az épületek energiateljesítményébe való beruházás az esetleg magas rövid távú költségek ellenére hosszú távon rendkívül előnyös, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a régiók ösztönözzék a vállalatokat e beruházások teljes mértékű kihasználására;

(1) Az Európai Bizottság politikáinak hatásvizsgálata: Eredmények és kilátások, a környezettel és a fenntartható fejlődéssel foglalkozó európai tanácsadó testületek, 2006. április.

(2) A helyes arányok megtalálása – Meddig terjedjenek az EU hatásvizsgálatai?, Institut for Miljøvurdering, 2006. április.

(3) Jobb lesz vagy rosszabb? Az EU jobb szabályozásra vonatkozó menetrendje és a környezet, Európai Környezetpolitikai Intézet, 2005. november.

(4) Fenntartható fejlődés az Európai Bizottság 2003-ra vonatkozó integrált hatásvizsgálataiban, Európai Környezetpolitikai Intézet, 2004. április.

2008. április 10., csütörtök

39. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el valóban környezettudatos közbeszerzési szabályokat az innováció, valamint a fenntartható fogyasztási és termelési szokások előmozdítása érdekében;

40. felszólítja a Bizottságot, hogy a mérhető célkitűzések és a minőségi feltételek meghatározásának megkönnyítése érdekében nyújtson világos keretet, és ezzel segítse a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat abban, hogy közös fenntartható közbeszerzési eljárásokba kezdhessenek;

41. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a megújuló energiaforrások tekintetében a 20 %-os, a bioüzemanyag-fogyasztás tekintetében pedig a 10 %-os célkitűzés elérésére vonatkozó erőfeszítéseit, szem előtt tartva, hogy az energianövényeknek nem szabad veszélyeztetniük az európai és Európán kívüli élelmiszer-ellátást; hangsúlyozza, hogy a kidolgozási szakaszban lévő fenntarthatósági mechanizmus keretében a legszigorúbb fenntarthatósági kritériumokat kell alkalmazni behozott bioüzemanyagokra vonatkozóan;

42. hangsúlyozza, hogy az EU mezőgazdaságát egyre inkább a biztonságos és minőségi élelmiszerek termesztése jellemzi, ami hozzájárul az Unióban élő polgárok egészségének megővéséhez;

43. ösztönzi a tagállamokat, valamint azok regionális és helyi hatóságait, hogy a strukturális alapok és a megújult európai szomszédságpolitika programjai által nyújtott új beruházási lehetőségeket optimálisan használják ki, annak biztosítása érdekében, hogy a többi tematikus prioritással összhangban az operatív programok és a strukturális alapok által támogatott projektek hozzájáruljanak a közösségi környezetvédelmi jogszabályok jobb végrehajtásához és a fenntartható fejlődés EU-szerte megvalósítandó hosszú távú céljához;

44. alapvető fontosságúnak tartja a helyettesítés elve alkalmazásának tökéletesítését, amely figyelembe veszi a helyettesítő termékek rendelkezésre állását, előnyeit és költségeit; rámutat arra, hogy figyelembe kell venni az olyan termékek felhasználását lehetővé tévő tervezési, előállítási és felhasználási folyamatokat is, amelyek nem jelentenek kockázatot az emberi egészségre és környezetre, vagy kevesebb ilyen kockázattal járnak;

A „jobb szabályozás” elve a környezetvédelmi politikában

45. rámutat arra, hogy amennyiben valóban a jobb szabályozás a cél, felül kellene vizsgálni a jogszabályok átfedéseit, amelyek bürokratikus terhet okoznak és aláássák a versenyképességet;

46. úgy véli, hogy a felülvizsgálat folyamatára alkalmazott elméleti megközelítésből hiányzik a kritikus érvelés, és nem tartalmazza a késedelmek okainak és indítékainak elemzését; úgy gondolja, hogy kizárólag a késedelmek okainak elemzésével és megvitatásával lehet a jövőben a helyes lépéseket megtenni;

47. rámutat arra, hogy amennyiben valóban a jogalkotási módszertan javítását és az illetékes hatóságok, a vállalkozások és a polgárok által könnyen alkalmazható, használható szabályok létrehozását kívánjuk elérni, elengedhetetlen a közösségi intézmények és szervek és a civil társadalom közötti együttműködés kiszélesítése, hogy az megválaszolja kérdéseiket, és figyelembe vegye a régiók, a városi tanácsok, az érintett iparágak és a kapcsolódó szövetségek döntéseit és véleményeit; hangsúlyozza továbbá, hogy a meglévő eszközök átalakításához szükséges rövid távú költségeket figyelembe kell venni;

A viselkedésbeli változás elősegítése

48. rámutat arra, hogy új módszerekre van szükség a jólét mérésére az ökológiai szempontokból nyújtott reális értékek alapján; úgy véli, hogy mivel a GDP önmagában nem tükrözi a modern társadalom minden aspektusát és igényét, már nem megfelelő eszköze a jólét és a fejlődés mérésének; bátorítja az EU-t egy olyan új mutató továbbfejlesztésére és politikai felhasználására, amely magába foglalja a gazdasági fejlődés környezetre és egészségre gyakorolt kedvezőtlen hatását, valamint hozzájárul a gazdasági növekedésnek a környezetre nehezedő terheléstől való elválasztása érdekében tett erőfeszítésekhez; úgy véli, hogy ennek az új mutatónak elő kell segítenie egy integrált társadalom kialakulását, valamint lendületet kell adnia a környezeti megfontolások többi politikába történő jobb bevonásának;

49. felhívja a Bizottságot, hogy az emberi egészség védelmét kezelje elsődleges fontosságú kérdésként a környezetvédelmi prioritások között;

2008. április 10., csütörtök

50. úgy véli, hogy az Európai Uniónak vezető szerepet kellene játszania olyan politikai lehetőségek kialakításában, amelyek a fogyasztási és termelési szokások terén radikális viselkedésbeli változások előtt nyitnának utat;

51. hangsúlyozza a tudatosabb magatartás kialakítása terén a fogyasztóknak nyújtott támogatás fontosságát, amely – az állami jogszabályi kereteken túlmenően – pozitív hatással lehet a piaci szereplők kiterjedtebb és erőteljesebb környezetvédelmi kötelezettségvállalásaira;

52. úgy véli, hogy a polgároknak nyújtott megfelelő tájékoztatásnak elsőbbséget kell élveznie; határozottan támogatja egy világos és átfogó címkézési rendszer kialakítását, mivel ez jelentősen elősegítené, hogy a fogyasztók helyes döntéseket hozzanak;

53. ragaszkodik ahhoz, hogy a hetedik környezetvédelmi cselekvési programra irányuló javaslat véglegesítése előtt átfogó értékelés készüljön a hatodik környezetvédelmi cselekvési program eredményeiről;

54. álláspontja szerint a hatodik környezetvédelmi cselekvési program végső felülvizsgálatát a Bizottságtól független külső szervnek kellene elvégeznie;

*
* *
*

55. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A kulturális ipar Európában

P6_TA(2008)0123

Az Európai Parlament 2008. április 10-i állásfoglalása a kulturális iparágakról Európában (2007/2153(INI))

(2009/C 247 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 151. cikkére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Oktatási, Tudományos és Kulturális Szervezetének (UNESCO) a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló 2005-ös egyezményére (a kulturális sokszínűségről szóló UNESCO-egyezmény),
- tekintettel a 2006. november 13.–14-i, és a 2007. május 24.–25-i tanácsi következtetésekre, különösen a kulturális és kreatív iparágak hozzájárulásáról a lisszaboni célkitűzések megvalósításához, valamint a Tanács 2007. november 16-i állásfoglalására a kultúrára vonatkozó európai menetrendről,
- tekintettel a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2007. december 11-i 2007/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezmény megkötéséről szóló 2006. május 18-i 2006/515/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel „Az európai kulturális programról a globalizálódó világban” című bizottsági közleményre (COM(2007)0242) és a Bizottság szolgálatainak ezt a közleményt kísérő munkadokumentumára (SEC(2007)0570),

⁽¹⁾ HL L 332., 2007.12.18., 27. o.

⁽²⁾ HL L 201., 2006.7.25., 15. o.